

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **P. C.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti

žalovanému: **Magistrát města Teplice**,
sídlem náměstí Svobody 2/2, 415 95 Teplice,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný dosud nevydal rozhodnutí v přestupkovém řízení vedeném pod sp. zn. MgMT-SČ 109026/PR/3716/2017/Ši.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný dne 16. 2. 2018 vyhotovil příkaz č. j. MgMT/019370/2018, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku (dále i jen „příkaz“). Tento příkaz byl žalobci doručen dne 4. 3. 2018. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor prostřednictvím emailu bez uznávaného elektronického podpisu, který dne 12. 3. 2018 potvrdil. Žalovanému byl tento odpor doručen, neboť dne 13. 3. 2018 vyhotovil výzvu č. j. MgMT/029054/2018 k předložení plné moci. Tu však zaslal pouze žalobci, nikoli jeho zmocněnci. Žalobce byl zmocněncem poučen, že veškeré písemnosti budou doručovány zmocněnci, výzvou se proto nezabýval a zmocněnec žalobce se o ní dozvěděl až dne 20. 3. 2019, kdy se po vydání exekučního příkazu telefonicky spojil s žalovaným a zjistil, že ve věci nebyla doložena podepsaná plná moc. Okamžitě proto žalovanému podepsanou plnou moc zaslal. Součástí původního podání podle zmocněnce nebyla z toho důvodu, že v té době jí fakticky nedisponoval, neboť odpor bylo třeba s ohledem na blížící se konec lhůty podat rychle.
3. Podle žalobce byl žalovaný povinen doručovat výzvu k odstranění vady podání spočívající v absenci podpisu na plné moci zmocněnci, nikoli přímo zastoupenému. Zmocněnci přitom takováto výzva doručena nebyla. Má proto za to, že lhůta k předložení plné moci dosud neuplynula, a to proto, že vůbec nepočala plynout. Podepsaná plná moc byla odeslána před uplynutím lhůty. Žalovaný je nečinný, neboť měl zrušit příkaz, nařídit ústní jednání a vydat meritorní rozhodnutí. To se dosud nestalo navzdory tomu, že lhůta k vydání rozhodnutí končila nejpozději dne 4. 4. 2018.
4. Zmocněnec žalobce podal dne 15. 2. 2018 (pozn. soudu – správně dne 15. 2. 2019) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje, který na tuto žádost ke dni podání žaloby nereagoval. Žalobce v žalobě na podporu své argumentace citoval rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, a ze dne 20. 11. 2008, č. j. 9 As 30/2008-69, a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 8. 2015, sp. zn. 30 A 41/2015.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný k výzvě soudu spolu se spisovým materiálem předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž popsal průběh řízení tak, že dne 16. 2. 2018 vydal příkaz, proti kterému dne 5. 3. 2018 obdržel odpor zasláný Ing. M. J., jehož součástí byla plná moc ze dne 7. 3. 2018 udělená Ing. J. žalobcem, který ji však nepodepsal. Dne 12. 3. 2018 Ing. J. podání doručil znovu. Tentokrát již bylo podání elektronicky podepsáno, přiložená plná moc však stále nebyla podepsána žalobcem. Dne 13. 3. 2018 žalovaný v souladu s § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyzval žalobce k doplnění řádně podepsané plné moci k zastupování jeho osoby a zároveň jej upozornil na to, že pokud tak neučiní, nebude správní orgán považovat podaný odpor za řádný a příkaz nabyde právní moci, neboť jej nepodala osoba k tomu oprávněná. Žalobci byla výzva řádně doručena do datové schránky, výzvě však nevyhověl a příkaz proto dne 13. 3. 2018 nabyl právní moci. Dne 16. 5. 2018 se k žalovanému dostavil žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s požadavkem o nahlédnutí do spisu a pořízení fotokopií, což mu bylo umožněno. Dne 20. 3. 2019 byla žalovanému doručena plná moc řádně podepsaná žalobcem. S ohledem na to, že řízení již bylo pravomocně ukončeno, byla pouze založena do spisu. Žalovaný byl toho názoru, že řízení je pravomocně ukončeno a on s ohledem na uvedené není nečinný.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci soudu do dvou týdnů od doručení výzvy nesdělili svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen takového rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
9. Z uvedeného vyplývá rovněž to, že ve správním soudnictví se nelze dovolávat ochrany proti jakékoliv pasivitě správního orgánu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2004, č. j. 1 Ans 1/2003-50, dostupný na www.nssoud.cz). Pravomoc soudu k poskytnutí ochrany před nečinností správního orgánu podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. je dána jen tehdy, pokud je žalobou požadována ochrana proti nečinnosti správního orgánu spočívající v tom, že správní orgán nerozhodl o věci samé, či nevydal osvědčení, přestože tak byl v souladu se zákonem povinen učinit. Ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. chrání před nečinností správního orgánu s důsledkem nerozhodování ve věci samé, nikoliv však před jinými procesními vadami správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2004, č. j. 2 Ans 1/2004-64, publikovaný pod č. 670/2005 Sb. NSS a dostupný na www.nssoud.cz).
10. V této souvislosti soud podotýká, že v daném případě neshledal, že by žalobce nebyl aktivně legitimován k podání žaloby, a to s ohledem na skutkové a právní okolnosti případu. Rovněž tak soud neshledal naplnění důvodů, aby předmětnou žalobu z jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

důvodů odmítl, popř. řízení o ní zastavil. V daném případě žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, neboť z jím předložených listin soud zjistil, že dne 15. 2. 2019 podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, které nebylo vyhověno. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.

11. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ze spisového materiálu zjistil, že příkaz ze dne 16. 2. 2018 byl dne 2. 3. 2018 doručen do datové schránky žalobce (žalobce v žalobě nesprávně uvádí den 4. 3. 2018). Dále byl průběh přestupkového řízení zjištěn tak, jak jej ve svém vyjádření popsal žalovaný (žalobce v žalobě nesprávně uvedl, že odpor dne 5. 3. 2018 žalovanému zaslal a dne 12. 3. 2018 doplnil žalobce, ve skutečnosti to však byl Ing. M. J. v podání označený jako zmocněnec žalobce). Mezi účastníky není sporu o tom, že výzvu ze dne 13. 3. 2018 k odstranění vad plné moci spočívající v absenci podpisu žalobce žalovaný doručil pouze přímo žalobci, nikoli údajnému zmocněnci. Ve výzvě bylo uvedeno, že proti příkazu podal odpor dne 5. 3. 2018 Ing. J., kdy součástí odporu byla plná moc ze dne 7. 3. 2018, která však nebyla žalobcem podepsána. Vzhledem k tomu, že odpor nepodal žalobce ani řádně zplnomocněná osoba, nelze jej považovat za řádně podaný odpor. Pokud žalobce ve lhůtě 5 dnů nedoplní řádně podepsanou plnou moc k zastupování své osoby, nebude správní orgán podaný odpor považovat za řádně podaný a příkaz nabyde právní moci, neboť jej nepodala k tomu oprávněná osoba. Soud zjistil, že předložená plná moc trpí i další (žalovaným nereflektovanou) vadou, když je datována dnem 7. 3. 2018, tedy o dva dny pozdějším datem, než kdy došlo k podání odporu. I k odstranění či vyjasnění tohoto rozporu měl žalovaný vyzvat, to však neučinil. Výzva z 13. 3. 2018 byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 23. 3. 2018 a nebylo na ni žalobcem nijak reagováno. Na příkazu je vyznačena doložka, podle které příkaz nabyl právní moci dne 13. 3. 2018 a vykonatelnosti dne 13. 4. 2018. Dne 20. 3. 2019 Ing. J. žalovanému doručil žalobcem podepsanou kopii plné moci ze dne 7. 3. 2018, kterou jej žalobce zmocnil k zastupování ve věci.
13. Účastníci se v předmětné věci neshodovali v tom, zda příkaz za právě přdestřeného skutkového stavu nabyl právní moci (dne 13. 3. 2018), čímž by došlo k pravomocnému ukončení přestupkového řízení, či nikoliv pro řádně a včasné podaný odpor, kterým se žalovaný věcně nezabýval, přičemž se tím dopouštěl nepřípustné nečinnosti. Tato otázka je předmětem přezkumu v této věci.
14. K tomu soud konstatuje, že jelikož byl příkaz žalobci doručen dne 2. 3. 2018, osmidenní lhůta pro podání odporu proti němu končila dnem 12. 3. 2018. Před jejím uplynutím bylo žalovanému dne 5. 3. 2018 prostřednictvím prostého emailu doručeno podání Ing. J. obsahující odpor proti příkazu, který za žalobce učinil Ing. J. jakožto jeho zmocněnec, a plnou moc k zastupování žalobce v řízení Ing. J. ze dne 7. 3. 2018, která žalobcem nebyla podepsána. Toto podání bylo v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu dne 12. 3. 2018, tedy ve lhůtě pěti dnů, potvrzeno obsahově totožnou zprávou. Šlo proto o podání jasného obsahu podané dne 5. 3. 2018, tedy v osmidenní lhůtě pro podání odporu proti vydanému příkazu. Nebylo však u tohoto podání postaveno na jisto, že bylo učiněno k tomu oprávněnou osobu (zmocněncem žalobce), neboť s ohledem na vady plné moci, kterými byly chybějící podpis žalobce a datum jejího udělení, které nastalo až po podání odporu, nebylo provedeno bezvadně. Za této procesní situace bylo na žalovaném, aby Ing. J., jakožto údajného zplnomocněného zmocněnce, vyzval ve smyslu § 37 odst. 3 správního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem podepsanou plnou moc k zastupování jeho osoby v daném přestupkovém řízení a k odstranění či vyjasnění rozporu v dataci plné moci. Takto však žalovaný nepostupoval, když sice přikročil k vydání výzvy ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podaného odporu o žalobcem podepsanou plnou moc k zastupování, nikoli však k odstranění či vyjasnění rozporu v dataci plné moci, a tuto výzvu navíc s přihlédnutím ke stále aktuálním závěrům obsaženým např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014-32, dostupném na www.nssoud.cz, nesprávně adresoval výlučně a jen samotnému žalobci, a nikoliv Ing. J.

15. Proto žalobci nelze jakkoliv vytýkat, že na danou výzvu nikterak nereagoval, třebaže ta mu byla doručena dne 23. 3. 2018. Za této situace, kdy z pohledu žalovaného nejistý zmocněnec žalobce, tedy Ing. J., nebyl žalovaným jakkoliv vyzván k odstranění vad podaného odporu v intencích § 37 odst. 3 správního řádu, nemohl žalovaný bez dalšího legitimně presumovat, že ze strany žalobce nebyl podán odpor, v důsledku čehož měl příkaz ze dne 16. 2. 2018 nabýt právní moci a vykonatelnosti.
16. Navzdory popsanému pochybení žalovaného však nelze žalobě vyhovět, neboť vada žalobcova odporu spočívající v chybějícím doložení bezvadné plné moci k zastupování žalobce zmocněncem Ing. J. v předmětném přestupkovém řízení s ohledem na výše predestřený skutkový a právní stav dosud nebyla zhojena. Žalovanému totiž sice byla dne 20. 3. 2019 předložena podepsaná kopie plné moci ze dne 7. 3. 2018, kterou žalobce zmocnil Ing. J. k zastupování ve věci, nebyl však dosud odstraněn další nedostatek této plné moci spočívající v její dataci až datem následujícím po podání odporu. Proto nejprve bude zapotřebí aktivita žalovaného, který v tomto směru řádně vyzve nejprve Ing. J. jakožto údajného zmocněnce žalobce. Z toho důvodu nelze dojít k závěru, že nečinnost žalovaného spočívá v nevydání meritorního rozhodnutí, což bylo namítáno v žalobě. Výsledkem nastíněného postupu totiž – v případě neodstranění vady plné moci – může být i závěr, podle kterého příkaz nebyl včas napaden odporem podaným k tomu oprávněnou osobou, v důsledku toho nabyl právní moci a přestupkové řízení tak bylo skončeno. Další vývoj věci tak bude závislý především na aktivitě žalobce. Stejný názor přitom v obdobné věci zaujal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 1 As 298/2016-28, dostupném na www.nssoud.cz, kde konstatoval, že „*dokud nebude tato otázka [pozn. soudu – oprávněnosti Ing. J. k podání odporu] dalším postupem žalovaného správního orgánu a za součinnosti stěžovatele resp. jeho zmocněnce vyřešena, nelze posoudit, zda v přestupkovém řízení má být pokračováno a zda má být vydáváno rozhodnutí ve věci, nebo zda jde o věc již pravomocně skončenou dříve vydaným příkazem. Za dané procesní situace proto skutečně nelze žalovanému uložit povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Správní orgán je povinen řádně doručit zmocněnci stěžovatele výzvu k odstranění vad podání. Teprve za situace, že správní orgán tuto výzvu řádně doručí, tato vada bude stěžovatelem resp. jeho zmocněncem odstraněna, bude namísto pokračovat v řízení o přestupku. Nevydal-li by poté správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, bylo by možné využít prostředky ochrany proti nečinnosti nejprve ve správním řízení, posléze případně i ve správním soudnictví*“.
17. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal ke dni vydání tohoto rozsudku nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., a tudíž předmětnou žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a výrokem I. rozsudku ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
18. Současně soud v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. dubna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.